

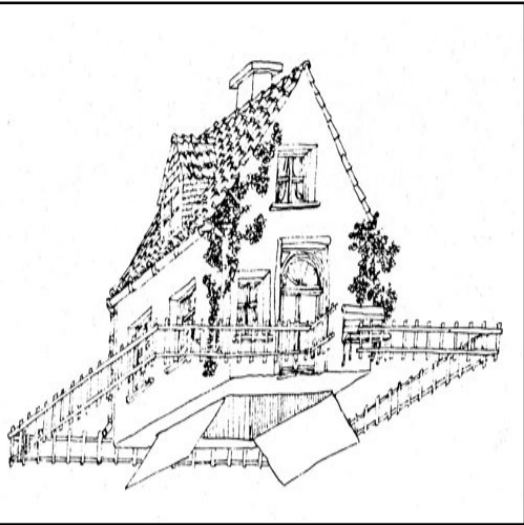
Falukutatók (kommentárral)

Igazából nem róluk lesz szó. Hanem arról, hogy ideje lenne feltámadniuk. Hogy legalább tudjuk, mivel kell szembenéznünk pillanatokon belül.

El kell merülni Zemplén és a Cserehát falvaiban. Hogy megértsük, mit is jelent valójában a nyomor, s mindaz, ami vele jár.

Zemplén és a Cserehát egyes falvai már nem Magyarországon vannak. Nem Európában vannak. Nem a Homo sapiens benépesítette Föld nevű bolygón vannak. Hanem túl mindenben, ami emberi, s ami még emberi maradt. S ez már régen nem „cigányügy”. Ez a mi ügyünk.

Ami Zemplén és a Cserehát falvaiban kinőtt a nyomorból, az elől nincs már menekvés. Abból a nyomorból legelőször a felfoghatatlan, iszonytató agresszivitás nőtt ki. Az egyszerű lopás már az élet része. A tolvánok is, a meglopottak is. De lassan az lesz a mindennapi brutalitás is. „Hétköznapi fasizmus” – mondhatnánk a közhelyet, hogy ne legyen ostoba közhely. Mert ott most ez van: hétköznapi fasizmus. A nyomor trónjára ült többség bosszút áll az ott felejtett kisebbségen. S hogy senki ne tévedjen: ott már a cigány a többség.

Mert lassan minden nem cigány elmenekült... Még néhány konok öreg húzza, s néhány középkorú, akinek végképp nincs hová mennie. Ők jönnek haza az esti busszal Kazincbarcika vagy Ózd rettenetes gyáraiból, s a kocsmá előtt összegyűlt horda gúnyosan üvölti feléjük: „Mi van, parasztok! Dolgozni voltatok!” És röhgönek, ahogy a hiéna röhög a kilátástalan éjszakában...

A kirabolt öregasszonyokat, idős házaspárokat egyre gyakrabban össze is verik. (Gadnán megerőszkolták a nyolcvanéves asszonyt, majd fejszével levágták a lábát. Uramistenem!) Azóta, ha egy öregember éjjel felriad a szomszéd szobából áthallatszó zajra, magára húzza a takarót, és lapul, legalább az élete megmaradjon. Aztán másnap csöndesen odaadja az ország egyik legszebb református templomának kulcsát az arra vetődő idegennek. Az ufónak.

Az egyik faluból tavaly költözött el a legutolsó magyar család. A templom harangját azóta azért nem tudják ellopni, mert elrontották a sort: előbb a harangtoronyba vezető falépcsőt vitték el, és tüzelték el, így most nem férnek hozzá a haranghoz.

A másik falu megmaradt iskolájába 165 gyerek jár, közülük 151 cigány. Az átlagos IQ hetvenes – ez az imbecilszint. Itt húzza az igát néhány szent örült pedagógus, aki a májusi fizetését már nem kapta meg, mert

a maradék pénz elment segélyre. És a hetedikes „tanuló” már terhes. Ikrekkel...

A harmadik faluban egy vállalkozó tíz cigányt akart felvenni állandó munkára, több pénzért, mint a segély. Kettő volt hajlandó elmenni dolgozni... És ülnek a porban, arcukon nyál csorog, és megdobálják az idegent.

A negyedik faluban a cigány uzorás tizenhárom éves gyerekkel „él együtt”. Mindenki tudja, hogy uzorás. Mindenki tudja, hogy gyereket hág. Baja nem lesz belőle. A törvények is mások arrafelé.

A barbárok foglalták el így valamikor Rómát. Bizony. A Zemplén és a Cserehát Magyarország legszebb vidéke. A Rákócziak földje. Illetve: volt. Ma: egy másik bolygó. S lehet erre finnyáskodni is, s lehet felháborodni és rasszizmust üvöltetni. De értelmetlen. Az itt leírtak: fényképek. Pillanatszerű felvételek. Hiperrealista képek. S jó, ha tudjuk: amikor majd elmenekül onnan az utolsó magyar is, és már végképp nem lesz kitől és mit ellopni, akkor ez a populáció meg fog lenni a városainkban. Jönnek majd kurvának, rablónak, gyilkosnak. És majd akkor tessék finnyáskodni...

Ideje van a falukutatásnak. Hogy lássuk és tudjuk, amit nem merünk látni és tudni. Pedig valami megoldást találnunk kell, méghozzá azonnal. Ami pedig bizonyos: aki tízéves koráig ebben a közegben szocializálódott, örökre menthetetlen. Ha valamit kezdeni akarunk mindezzel, le kell mondjunk néhány generációról. Am a most hároméveseket ki kell szakítani ebből a környezetből. Akárhogyan, akármilyen áron. És el kell érni, hogy hetente legfeljebb hat-nyolc órát töltsenek otthon. Máskülönben végképp vége lesz mindennek.

Bayer Zolt
Forrás: <http://www.magyarhirlap.hu/belfold/falukutatok.html>

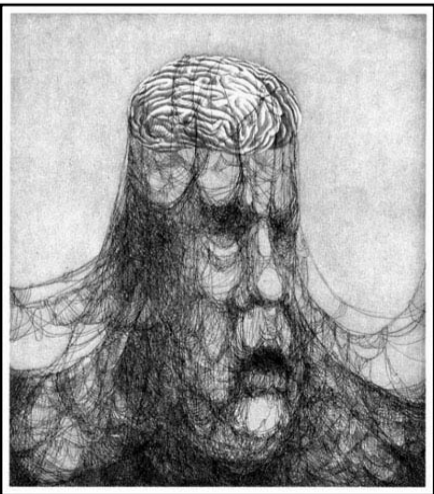
Menjen el a vonat!

Holokausztútlélők leszármazottai, szám szerint kilencvenötén úgy gondolták, ütött az órája Magyarországnak. Elhúzzák a nótánkat mindannyiunknak, akik itt, Európa közepén, ebben a többszörösen kirabolt országban élünk. Az elindított per szerint 240 millió dollár vagyoni, és egymilliárd dollár nem vagyoni kártérítés a követelésük a MÁV-val szemben.

1944. március 19-én megszállták Magyarországot a német csapatok, ezt követően hiába is viselte bármilyen közintézmény továbbra is a magyar nevet, valójában minden német fennhatóság alá tartozott. Sok hozzátartozómat szállították a MÁV szerelvényei megsemmisítő táborba, mégsem gondoltam arra, hogy perelnem kellene. Hiszen akkor perelni lehetne a különböző színházakat, ahová zsidók akkoriban nem tehettek be a lábukat, vagy a Kerepesi úton az egykori Tattersallt (ahol most éppen egy bevásárlóközpont van), vagy a zuglói önkormányzatot, ahol annak idején a KISOK-pálya volt, gyűjtőhelyül szolgálva a budapesti zsidóság egy részének...

Perbe foghatnám azokat az iparosokat, akik deszkát szállítottak a budapesti gettó körbekerítéséhez, vagy az összes orvost, aki nem mert segítséget nyújtani a beteg vagy sérült zsidóknak. Perelhetném a Beszkártot, a már úgyszólván bajban lévő BKV elődjét, amiért zsidó nem vehette igénybe a járműveket, aztán az üzlet tulajdonosokat, ahol zsidó nem vásárolhatott, de legfőképpen azokat a szövetüzleteket, ahol sárga színű anyagot árultak, amiből a zsidók megkülönböztetésére kötelezővé tett Dávidcsillagot készítettek, sokakkal együtt az én családtagjaimnak is viselniük kellett. A téglagyárat is be kellene perelnem, hiszen az anyám és a nagyanyám is álmatlan éjszakákat töltött saját vizeletében feküdve, amíg aztán véletlen szerencse folytán mégis elengedték őket.

De nem perlek senkit, ahogy a baráti körömben lévő zsidók sem. Ennek a chicagói kilencvenöt embernek talán be kellene perelnie egész Magyarországot úgy, ahogy vagyunk, származásra, vallásra való tekintet nélkül. Kilencvenötén eldönthetik egy ország sorsát, megroppanhatnak egy országot? Jogi nonszensz! Feldmájerrel, a Mazihsz elnökével semmiben nem értek egyet, de most kivételesen helyesen szólalt meg. Szembehelyezkedett a kilencvenötökkel. Hogy könnyen vagy nehezen ment-e neki, nem tudom, nem is érdekel. Én csak egy dologra lennék kíváncsi, arra, hogy ki lehet a felbujtó. Aztán arra, miként létezik az, hogy hatvanhét évvel a szörnyűségek után a kilencvenötöknek most jutott eszükbe perelni? Nem is tudják felmérni, milyen kárt okoznak az itt élő magyar zsidóságnak, de legfőképpen azoknak, akik nem értenek egyet a perrel. Biztosan vannak olyanok, akik sunyítva, ágy alá bújva azt mondják, de jó lenne megroppantani a ma-

gyar gazdaságot, újra játszani az antiszemita kártyával. Nem, ezt a pert mi, jó érzésű magyar zsidók nem engedhetjük meg! Nem csak a nagyméretű anyagi követelés miatt, ami most, a válság idején egyenesen végzetes lehet, hanem mert a népi-tásban való aktív részvétel, a kollektív bűnösség vádját végre le kellene mosnunk Magyarországról és a magyar népről. Éppen ezért érdekelne, ki lehet az ötletgazda, kinek fűződik érdeke Magyarországot lejáratásához.

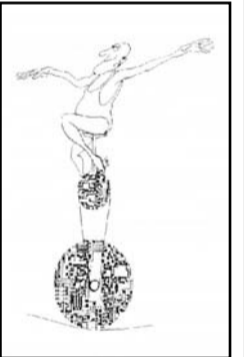
És miért pont a chicagói szövetségi kerületi bíróságon nyújtották be a keresetet, és ott vajon milyen megfontolás alapján fogadták el azt. Ne feledkezzünk meg arról, hogy még a bankok ellen indított per is lóg a levegőben! És emlékeztetnék rá, hogy az 1947-es párizsi békeszerződésben foglaltak szerint a lopott holmi visszajárt volna minden magyar állampolgárnak, legyen az bármilyen származású. Rákosiék azonban inkább ezt maguknak szereztek vissza és tartották meg, aztán utódaik, Kádárék is folytatták a hagyományt. Eszük ágában sem volt visszaszolgáltatni semmit sem. Érdekes módon éppen most, hogy nem egy háttér-világuralom kedvére való kormánya van az országnak, felbukkant kilencvenöt zsidó, valahol a világ másik végén, és perel. Az ítéletet előre nyilván nem ismerhetjük, de sok jóra nem számíthatunk. Amikor a hír először felröppent, hogy ez ügyben perelni akarják a MÁV-ot, több ismerősöm kérdezte, hogy szerintem mi lesz. Azt mondtam, helyt adnak a keresetnek. Jóslatom bevált, ahogy a Képíró-perben is: az ítélethirdetést megelőző utolsó tárgyalási napon ott ültem a tárgyalóteremben, és azt mondtam, július 18-án az egykori csendőr századost, Képíró Sándort fel kell, hogy mentse. Most azonban mégis azon gondolkodom, miként létezik, hogy az első foku ítélet kihirdetése után egy nappal felröppent a világsajtó, csak úgy, egészen véletlenül, hogy helyt adtak a MÁV-elleni keresetnek. Mit vétettünk mi, magyarok ennek a mágikus felbujtónak, aki le akar sújtani ránk? Mit vétettünk a kilencvenöt zsidónak a világ másik felén, amiért csak úgy egyszerűen pereskednek, és az amerikai hatóságok joghatóságként járhatnak el a MÁV-val szemben?

A kétharmaddal megválasztott kormány az új egyházi törvény szerint a tizennégy közül három zsidó vallási szervezetet is egyházként ismer el. Meg kell, hogy szólaljanak, mert meg kell szűnjön végre Magyarországon a holokauszt, mint zsarolásra alkalmas eszköz állandó felemlegetése, s meg kell szűnie annak is, hogy e gyászos eseményekkel egymást tartjuk sakkban. Nem tűrhetjük tovább a felbujtókat, akik mikor néhány hétre, hónapra vagy akár évekre is lecsillapodik a hangulat e témában, hirtelen előkerülnek, és belerúgnak egy nagyot Magyarországra. Nekünk, zsidóknak egyszer és mindenkorra az ismeretlen felbujtókat kell elutasítanunk, mert nem tűrhetjük tovább, hogy egy demokráciában, a zavaros húsz év után, a huszonegyedik évben is tovább tartson hazánk állandó meggyalázása.

Vámos György
Forrás: *Magyar Hírlap*
Nemzeti InternetFigyelő

Lázár nem hülye

Lázár nem hülye, hanem egy parlamenti gazember, egy utolsó pillanatban módosító indítványokkal zsonglörködő HAMIS-KÁRTYÁS. A cége díszpintye. És ezzel a pintyökével fogják kihúzni az országot a kátyúból? Az is csak olyan pintyöke-húzás lesz balsejtelmem miatt. Beleolvassunk Pokol pokoli könyvébe, és arra gondolunk, LÁZÁR testvér még mindig szabaddal van? Lázár egy dezinformátor, egy trükkös figyelemelterelő voksolások előtt?

Lehet, hogy Orbán Viktor megmenti a hazát (miért ne, ki lát a jövőbe?), de ha ezt lázárkodással teszi, a lázárkodók felbuztatásával, akkor szégyelleni fogom magam. De legyen igazam, mert jobb magam szégyelleni, mint Lázár trükkjeinek bedőlve az országot ebek harmincadjára juttatni. Mert ami az országtól elszakított, látzat-parlamentben ma folyik (a látszatra koncentráló parlamenti szintársulat közreműködésével), az elveszi az ember jó kedvét, elbizonytalanítja bizakodását, megroggyantja önbizalmát, könnyen Pokol statisztikájába ágyazva úgy gondolja, hogy addig menjen innen, amíg a lába bírja.

Nem hittem egyik osztatlan tekintélyű irodalmárunknak, amikor 10 évvel ezelőtt azt mondta nekem, hogy az országból a lakosság saját utolsó pénzén vett vonatjeggyel fog elmenekülni, nem kell lelőni senkit, alig keveseket bezárni. Talán ő sem az ország botrányára, „a LÁZÁR-ra” gondolt.

Ha így viszik végig a sarkalatos törvényeket, akkor a maradék jóérezésű emberek hányinger eleni tablettát fognak maguknál tartani, ha a parlamentet hozza valaki előtűk szóba. Lázár sokkal lejjebb van, mint bárki a magyar parlamentben az elmúlt 20 évben.

LÁZÁR NEM HÜLYE, hanem a magyar politika legalja.

Fáy Árpád - Nemzeti InternetFigyelő